

TRNAVSKÁ UNIVERZITA V TRNAVE
ÚSTAV DEJÍN TRNAVSKEJ UNIVERZITY V TRNAVE

Józef Słomski

MAGNI ANIMI AC SCIENTIAE VIRO...

K životnému jubileu profesora Jozefa Šimončiča

Editorka Henrieta Žažová

TRNAVA 2018

*Už som dosť starý. No vstávam od stola
a verš môj zaznie aj v múroch kostola.*

Románska rotunda v Dechticiach

Kde stáli staré Dechtice,
tam ešte pevne kotví
a svieti do kraja
románsky kostol
ovenčený hrobmi.

Do vršku k nemu prídeš,
dokráčaš z nových Dechtíc,
zo širokého okolia.
V ňom veriaci sa pomodlia.

Kostol získava si obdiv
veľkosťou dávnych hodnôt,
a preto zbožní pútnici
konajú k nemu pochod.

Pradávnej Rotundy zrodu rok
z myse sa nikdy nestraň:
Záznamy napísali prvý krok –
Tisícsto dvaasemdesiat.

Tá stavba z tehál zložená
má svätú klenbu v oblúkoch,
a oltár Pána insitný
nádherný je aj po rokoch.

Len si ho dobre všimnite!
Všetkých nás volá VENITE!

**Starcovo (moje) duchovno
Jožkovi Šimončičovi**

Ľúbil som rodičov,
ľúbil som manželku,
radoval sa z detí.
Ešte mi za nimi
neha lásky svieti.

Miloval som vršky,
skaly, les, doliny,
početných priateľov.
Aj ostré ostne kláskov,
vodičku úzkych jarkov.

Velebil v mikroskopoch v dávne,
neznáme, hovoriace tkáne,
prednášky a aj tol'ke oči
na mňa uviazané.

Hlava mi spomalene myslí
a ruka? Slabo píše.
Pre plytkosť hĺbky v mysli
stratila medokýše.

Vekovosť spomalila krok,
let, rozlet, možnosti
návratov vstúpiť
do kúzla mladosti.

Výhľadom sa zmráka.
Zblíženie s hrobmi milých
na srdce moje čaká.
Prečo tak boľavé?
Kto na to odpovie?

Prestávam spomienky
na papiere klášť.
Chtelnica, mama rodná
si moja stála vlast'.

Miloval som vršky,
domov, les, doliny,
koláč od maminy,
aj ostré ostne kláskov,
vodičku úzkych jarkov.

Karol Kapeller, 14. júna 2018

Recenzenti:

prof. PhDr. ThLic. Juraj Dolinský, PhD.
prof. PhDr. Mária Kohútová, CSc.

Autori textov:

PhDr. Václav Bartůšek, Ph.D., doc. PhDr. Jaroslav Coranič, PhD., prof. ThDr. Ladislav Cson-tos SJ, PhD., Mgr. Zuzana Droběnová, PhD., Mgr. Lucia Duchňová, Mgr. Martin Garek, PhD., Mgr. Juraj Gembický, PhD. Alžbeta Hološová, RNDr. Peter Horváth, Mgr. Štefan Hriv-nák, doc. Mgr. Erika Juríková, PhD., PhDr. Rastislav Karaba, PhD., Mgr. Katarína Karabová, PhD., prof. PhDr. Milan Katuninec, PhD., PhDr. Zuzana Kollárová, PhD., PhDr. Rastislav Ko-žiak, PhD., Anna Kumičíková, Mgr. Ivana Kvetánová, PhD., doc. PhDr. Zuzana Lopatková, PhD., PhDr. Marián Manák, PhD., doc. Mgr. Jaroslav Nemeš, PhD., Mgr. Martina Orosová, Mgr. Mi-riam Pocisková, prof. PhDr. Vladimír Rábik, PhD., PhDr. Júlia Ragačová, doc. PhDr. Juraj Ro-háč, CSc., Mgr. Martina Snaková, PhD., PhDr. Juraj Spiritza, prof. doc. JUDr. Marek Šmid, PhD., doc. PhDr. JUDr. Adriana Švecová, PhD., Ing. Pavol Tomašovič, PhDr. Henrieta Žažová, PhD.

Autori fotografií:

PhDr. Lenka Pavlíková,
Archív Trnavskej univerzity v Trnave,
Zbierka fotografií rodiny Šimončičovej,
autori príspevkov

Preklady do anglického jazyka:

Your Choice – jazykové služby, s.r.o.

Za obsah a štylizáciu príspevkov zodpovedajú jednotliví autori.

© Ústav dejín Trnavskej univerzity v Trnave, Trnava 2018

ISBN 978-80-568-0180-2

OBSAH

Magni animi ac scientiae viro...	
<i>Henrieta Žažová</i>	15
PRÍHOVORY A SPOMIENKY	
Životné jubileum prof. PhDr. Jozefa Šimončiča, CSc.	
<i>Marek Šmid</i>	24
Príbeh zapísaný do dejín univerzity a mesta	
<i>Pavol Tomašovič</i>	25
Archivár prof. PhDr. Jozef Šimončič, CSc.	
<i>Juraj Roháč</i>	27
Profesor Jozef Šimončič ako pedagóg na Trnavskej univerzite	
<i>Vladimír Rábik</i>	34
Profesor Jozef Šimončič – zakladateľ Ústavu dejín Trnavskej univerzity	
<i>Marián Manák</i>	37
Profesor Jozef Šimončič deväťdesiatročný	
<i>Ladislav Csontos</i>	39
Profesor Jozef Šimončič a poslucháči	
<i>Jaroslav Nemeš</i>	42
Pocta osobnosti a priateľovi profesorovi Jozefovi Šimončičovi k jeho deväťdesiatke	
<i>Peter Horváth</i>	44
K udeleniu pamätnej medaile Za zásluhy o verejnú správu	
<i>Júlia Ragačová</i>	49

MAGNI ANIMI AC SCIENTIAE VIRO... K životnému jubileu profesora Jozefa Šimončiča

K udeleniu pamätného listu za mimoriadny prínos k rozvoju slovenskej historiografie a k menovaniu za čestného člena Slovenskej historickej spoločnosti pri Slovenskej akadémii vied <i>Rastislav Kožiak</i>	51
K udeleniu pamätného listu o menovaní za čestného člena Spoločnosti slovenských archivárov <i>Martina Orosová</i>	53
K jubileu prof. PhDr. Jozefa Šimončiča, CSc. <i>Milan Katuninec</i>	55
Profesor Jozef Šimončič – archivár, historik, pedagóg, môj prvý a posledný riaditeľ a stále dobrý radca a priateľ na poli histórie <i>Alžbeta Hološová</i>	58
Pocta profesorovi Jozefovi Šimončičovi <i>Anna Kumičíková</i>	64
Pánu profesorovi z lásky... <i>Juraj Gembický</i>	65
ŠTÚDIE A ČLÁNKY	
Kristína, kráľovná Švédska <i>Zuzana Droběnová</i>	76
Studenti ze Slovenska v českých zemích 1556 – 1778 <i>Václav Bartušek</i>	87
Pramene k dejinám františkánskeho kláštora sv. Kataríny pri Dechticiach v Centrálnom františkánskom archíve (<i>Archivio Generale OFM</i>) v Ríme <i>Ivana Kvetánová</i>	108
Analýza archívnych prameňov rehole sv. Františka na území Šarišskej stolice <i>Martina Snaková</i>	135

MAGNI ANIMI AC SCIENTIAE VIRO... K životnému jubileu profesora Jozefa Šimončiča

Odhýlky od skutočnosti a chýbajúce údaje v životopisoch zvonolejára Joachima Hannibala Brorsa pôsobiaceho v roku 1691 v Levoči <i>Juraj Spiritza</i>	150
Obec Veľké a Malé Brestovany v archívnych dokumentoch do konca 18. storočia <i>Lucia Duchoňová</i>	159
K hospodárskym a sociálnym pomerom na Smolenickom panstve v prvej tretine 18. storočia <i>Zuzana Lopatková</i>	178
Tri prípady uplatnenia sfragistickej výskumu v regionálnych dejinách (Dubová, Dolné Rišňovce, Lehota pri Nitre) <i>Štefan Hrivnák – Henrieta Žažová</i>	205
História ukrytá vo veršoch <i>Katarína Karabová</i>	221
<i>De stilo bene Latino alebo obhajoba latinčiny uverejnená vo výročnej správe gymnázia v Trnave z roku 1857</i> <i>Erika Juríková</i>	235
K populácii Trnavy v 19. storočí <i>Miriam Pocisková</i>	243
Úspechy a pády klimatických kúpeľov Štrbské Pleso <i>Zuzana Kollárová</i>	266
Okresná starostlivosť o mládež – primárny orgán starostlivosti o sociálne slabé, zdravotne a duševne hendikepované deti (na príklade OSM v Hlohovci) <i>Adriana Švecová</i>	289
Biskup Pavol Peter Gojdíč OSBM – prešovský apoštolský administrátor (1927 – 1940) <i>Jaroslav Coranič</i>	313

MAGNI ANIMI AC SCIENTIAE VIRO... K životnému jubileu profesora Jozefa Šimončiča

Trnavský apoštolský administrátor biskup Pavol Jantausch <i>Rastislav Karaba</i>	337
Kultúra na hornej Orave v rokoch 1939 – 1945 <i>Martin Garek</i>	357
Personálna bibliografia prof. PhDr. Jozefa Šimončiča, CSc. <i>Miriam Pocisková</i>	371
Zoznam autorov	409
Obrazová príloha	413

TABLE OF CONTENTS

Magni animi ac scientiae viro...	
<i>Henrieta Žažová</i>	15
SPEECHES AND MEMORIES	
The Life Jubilee of prof. PhDr. Jozef Šimončič, CSc.	
<i>Marek Šmid</i>	24
A Story Written in the History of the University and the City	
<i>Pavol Tomašovič</i>	25
Archivist prof. PhDr. Jozef Šimončič, CSc.	
<i>Juraj Roháč</i>	27
Professor Jozef Šimončič, Teacher at Trnava University	
<i>Vladimír Rábik</i>	34
Professor Jozef Šimončič – the Founder of the Institute of History at Trnava University	
<i>Marián Manák</i>	37
Professor Jozef Šimončič as a Ninety-Year-Old	
<i>Ladislav Csontos</i>	39
Professor Jozef Šimončič and His Students	
<i>Jaroslav Nemeš</i>	42
Homage to a Personality and a Friend, Professor Jozef Šimončič, On the Occasion of His 90 th Birthday	
<i>Peter Horváth</i>	44
On the Award of the Commemorative Medal for the Merits in Public Administration	
<i>Júlia Ragačová</i>	49

MAGNI ANIMI AC SCIENTIAE VIRO... K životnému jubileu profesora Jozefa Šimončiča

Recognising Extraordinary Contributions to the Development of Slovak Historiography & Appointment of Honorary Member, Slovak Historical Society, Slovak Academy of Sciences <i>Rastislav Kožiak</i>	51
Commemorating the Appointment of Honorary Member of the Society of Slovak Archivists <i>Martina Orosová</i>	53
On the Jubilee of prof. PhDr. Jozef Šimončič, CSc. <i>Milan Katuninec</i>	55
Professor Jozef Šimončič, an Archivist, Historian, Teacher, My First and the Last Headmaster, and Still a Good Advisor and Friend in the Field of History <i>Alžbeta Hološová</i>	58
Homage to the Professor Jozef Šimončič <i>Anna Kumičíková</i>	64
To Professor with Love... <i>Juraj Gembický</i>	65
STUDIES AND ARTICLES	
Christina, Queen of Sweden <i>Zuzana Droběnová</i>	76
Slovak Students in the Czech Lands, 1556 – 1778 <i>Václav Bartůšek</i>	87
Historical Sources of the Franciscan Church of St. Catherine near Dechtice in the Central Franciscan Archive (<i>Archivio Generale OFM</i>) in Rome <i>Ivana Kvetánová</i>	108
Analysis of the Archive Sources of the Order of St. Francis in Šariš County <i>Martina Snaková</i>	135

MAGNI ANIMI AC SCIENTIAE VIRO... K životnému jubileu profesora Jozefa Šimončiča

Deviations from Reality and Missing Data from the Biographies of Joachim Hannibal Brors, a Founder of Bells, Working in Levoča in 1691 <i>Juraj Spiritza</i>	150
The Village of Veľké and Malé Brestovany in Archived Documents Through the End of the 18 th Century <i>Lucia Duchonová</i>	159
On the Economic and Social Situation in the Smolenice Estate in the First Third of the 18 th Century <i>Zuzana Lopatková</i>	178
Three Cases of Applying Sigillographic Research to Regional History (Dubová, Dolné Rišňovce, Lehota pri Nitre) <i>Štefan Hrivnák – Henrieta Žažová</i>	205
History Hidden in Verses <i>Katarína Karabová</i>	221
<i>De stilo bene Latino</i> or the Defence of Latin Published in the Annual Report of Trnava Grammar School in 1857 <i>Erika Juríková</i>	235
On the Trnava Population in the 19 th Century <i>Miriam Pocisková</i>	243
Achievements and Downfalls of the Štrbské Pleso Climatic Spa <i>Zuzana Kollárová</i>	266
Regional Youth Care – A Primary Authority for the Care of Socially Challenged, Physically and Mentally Disabled Children, Based on the Example of OSM Hlohovec <i>Adriana Švecová</i>	289
Bishop Pavol Peter Gojdič OSBM – Apostolic Administrator of Prešov (1927 – 1940) <i>Jaroslav Coranič</i>	313

MAGNI ANIMI AC SCIENTIAE VIRO... K životnému jubileu profesora Jozefa Šimončiča

Apostolic Administrator of Trnava – Bishop Pavol Jantausch <i>Rastislav Karaba</i>	337
Culture in the Upper Orava Region in 1939 – 1945 <i>Martin Garek</i>	357
The Personal Bibliography of prof. PhDr. Jozef Šimončič, CSc. <i>Miriam Pocisková</i>	371
List of Authors	409
Picture Attachment	413

PRAMENE K DEJINÁM FRANTIŠKÁNSKEHO KLÁŠTORA SV. KATARÍNY PRI DECHTICIACH V CENTRÁLnom FRANTIŠKÁNSkom ARCHÍVE (ARCHIVIO GENERALE OFM) V RÍME

Ivana Kvetánová

Zaniknutý františkánsky kláštor sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach (Katarínka, okr. Trnava) vzbudzuje v poslednom čase pomerne veľkú pozornosť a záujem nielen odbornej, ale i laickej verejnosti. Cestu za poznáním dejín tohto posvätného miesta otvoril práve Jozef Šimončič. Ako rodák z Dechtíc miesto dôverne poznal a neskôr, ako historik a archivár, znalosti o Katarínke prehľbil.¹ Históriu Kataríny i naďalej rozvíja ďalšie bádanie

¹ ŠIMONČIČ, Jozef. Kláštor a kostol Sv. Kataríny – Dechtice. In: *Zprávy Západoslovenského múzea v Trnave* 5, 1966, s. 16 – 25; ŠIMONČIČ, Jozef. Kostol a kláštor Sv. Kataríny v Dechticiach. In: *Vlastivedný časopis*, 1989, č. 4, s. 161 – 166; ŠIMONČIČ, Jozef. Kostol a kláštor Sv. Kataríny. In: *Dechtice, obecné noviny*, 1992, s. 4 – 6; ŠIMONČIČ, Jozef. Kostol a kláštor svätej Kataríny. In: ŠIMONČIČ, Jozef. *Mojej Trnavy. K dejinám Trnavy a okolia*. Trnava: B-Print, 1998, s. 346 – 351; ŠIMONČIČ, Jozef. Kostol a kláštor Sv. Kataríny v Dechticiach. In: ŠIMONČIČ, Ignác (ed.). *Dechtice: K dejinám R. Kat. Farnosti. 840. výročie Kostola Všetkých svätých*. Dechtice: Obecny úrad Dechtice, 2012, s. 107 – 115. Ďalšie publikácie k dejinám kláštora na Katarínke: JEDLICKA, Pál. *Kiskárpatic emlékek II*. Eger 1891; RADVÁNYI, Hadrián. *Kostol a kláštor sv. Kataríny: príspevok k dejinám františkánskeho kostola a kláštora sv. Kataríny pri Naháči*. Rukopis, 1948; MATUĽOVÁ, Martina. *Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach*. Diplomová práca. Bratislava: Univerzita Komenského v Bratislave, 2003, 88 s.; HERCEG, Peter – KVETÁNOVÁ, Ivana. *Kláštor sv. Kataríny v Dechticiach* (Lokalizácia areálu kláštora pomocou historických máp, písmenných prameňov a archeologickej prospekcie). In: *Historické mapy. Zborník referátov z vedeckej konferencie*. Bratislava: Kartografická spoločnosť Slovenskej republiky – Slovenský národný archív, 2009, s. 55 – 69; KVETÁNOVÁ, Ivana. *Kláštor sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach (Katarínka) a jeho archeologické objavy*. In: ŠIMONČIČ, Ignác (ed.). *Dechtice: K dejinám R. Kat. Farnosti. 840. výročie Kostola Všetkých svätých*. Dechtice: Obecny úrad Dechtice, 2012, s. 117 – 128; HRČKA, Michal. *Kláštor sv. Kataríny*. In: ŠIMKOVIC, Michal et al. *Spoznajme problémy zrúcanín 2008*. Lietava: Združenie na záchranu Lietavského hradu, 2009, s. 80 – 83; ŽUFFOVÁ, Jaroslava. *Kostol sv. Kataríny Alexandrijskej františkánskeho kláštora „Katarínka“ pri Dechticiach. Veža a južné pole západnej steny lode*. Architektonicko-historický a umeleckohistorický výskum. Rukopis. Bratislava 2009; ŽUFFOVÁ, Jaroslava. *Ruina Kostola a Kláštora sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach, tzv. Katarínka. Výskum situácií odkrytých archeologickým výskumom*. Architektonicko-historický výskum, 2. etapa. Rukopis. Bratislava 2011; ŽUFFOVÁ, Jaroslava. *Kláštor sv. Kataríny Alexandrijskej tzv. Katarínka pri Dechticiach. Výskum ruiny južného kridla*. Architektonicko-historický a umeleckohistorický výskum, 4. etapa. Rukopis. Bratislava 2015; ŽUFFOVÁ, Jaroslava. *Kláštor sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach, tzv. Katarínka. Architek-*

(archeologický, architektonicko-historický, historický, kunsthistorický, antropologický, geofyzikálny výskum etc.)² a oživuje ho práca mladých dobrovoľníkov (Katarínska, o. z.), ktorí sa už viac ako 20 rokov aktívne podieľajú na záchrane ruín tak zaniknutého kostola, ako i bývalých kláštorných budov (obr. 1).³

V tomto príspevku chceme upriamiť pozornosť na archívne dokumenty viažuce sa ku kláštoru sv. Kataríny v Dechticiach v Centrálnom františkánskom archíve v Ríme (*Archivio generale Ordinis Fratrum Minorum*, ďalej len AGOFM). Možnosti štúdia archívnych prameňov v tomto archíve a systém usporiadania fondov predstavil už J. Šimončič v štúdii z roku 1994.⁴ Prístup k fondom v spomínanom archíve sa však zlepšil najmä po príchode archivára Pedra Gila Muñosa OFM, ktorý v rokoch 1975 – 1979 a neskôr v rokoch 2003 – 2013 systematicky pracoval na sprístupnení archívnych materiálov.

Archívne pramene ku „Katarínske“ v AGOFM v Ríme

Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach založil Krištof Erdődy v roku 1618 na území vtedajšieho Dobrovodského panstva a zveril ho františkánom (menším bratom rádu sv. Františka prísnej observancie). Existoval až do roku 1786, keď bol z rozhodnutia Jozefa II. zrušený. Poslední františkáni opustili priestory kláštora v januári nasledujúceho roku po jeho zrušení. Priestory kláštora

² archeologický a umelecko-historický výskum krypty v juhovýchodnom kúte lode kostola. Rukopis. Bratislava 2017.

³ Archeologický výskum do roku 2005 realizoval Mgr. Jozef Urmanský (Západoslovenské múzeum v Trnave, Vlastivedné múzeum v Hlohovci), od roku 2007 doc. PhDr. Michal Slivka, CSc. a Mgr. Ivana Kvetánová, PhD. (Katedra archeológie Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave), antropologický výskum Mgr. Silvia Bodoríková, PhD., architektonicko-historický výskum Ing. arch. Jaroslava Žuffová, geofyzikálny výskum doc. RNDr. Roman Pašteka, PhD. O najnovších aktivitách informuje najsumárnejšie HERCEG, Peter. *Doterajšie skúsenosti pri obnove zrúcaniny kláštora Katarínskeho. 15. rok projektu záchrany kláštora sv. Kataríny pri Dechticiach*. Bratislava: Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže, 2009, 36 s.; HERCEG, Peter. Katarínska – 24 rokov projektu záchrany Kostola a Kláštora sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach dobrovoľníkmi. In: HERCEG, Peter – MAZÚR, Ratibor (eds.). *Zachráňme hrady. Záchrana historických ruín občianskym zdrženiami v rokoch 2002 – 2017*. Bratislava: Združenie Zachráňme hrady v spolupráci s Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky, 2018, s. 65 – 74.

⁴ Prvá sezóna dobrovoľníkov začala v roku 1995. Bližšie k história a fungovaniu projektu: *Katarínska. Záchrana ruín kláštora sv. Kataríny Alexandrijskej* [online] [cit. 2018-06-25]. Dostupné na internete: <<https://www.katarinka.sk/klastor-katarinka/odborne-prace-a-vyskum/www.katarinka.sk>>

⁴ ŠIMONČIČ, Jozef. Centrálné rehoľné archívy v Ríme ako pramene k dejinám Slovenska. In: ŠIMONČIČ, Jozef (ed.). *Dejiny a kultúra rehoľných komunit na Slovensku*. Trnava: Trnavská univerzita v Trnave, 1994, s. 23 – 38, tu viac o františkánoch na s. 28 – 31.

pripadli do rúk Náboženskej základiny Uhorskej komory. Keďže sa stal objektom vykrádania, poverili strážením siedmich vojenských invalidov, ktorí tu zotrvali do 10. mája 1792.⁵ Neskôr sa o pustnúci kláštor starali poverení strážnici. Do rúk majiteľov panstva a zakladateľov kláštora sa vrátil až v roku 1797, keď ho Jozef Erdődy od Náboženskej základiny odkúpil.⁶

Centrálny františkánsky archív v Ríme vznikol oficiálne v roku 1651. Je však pravdepodobné, že existoval už o čosi skôr, pretože sa spomína na generálnej synode, ktorá sa konala v Toledе v roku 1621.⁷ Provinciálnym ministrom bola udelená povinnosť priniesť na každú generálnu synodu spis o stave provincie. V Ríme boli sústredené spisy z takmer celej Európy a Talianska (tzv. rodina Cismontana), kým v Madride sa nachádzali archívne dokumenty františkánov zo Španielska a zo zámoria.⁸ Františkánsky archív v Ríme mohol tak obsahovať korešpondenciu a spisbu pochádzajúcu takmer z dvoch sto ročí existencie kláštora na Katarínke. Generálny archív, ktorý pôvodne sídlil v dnes už neexistujúcej budove kláštora vedľa baziliky *Santa Maria in Aracoeli* na rímskom pahorku Kapitol (obr. 2), bol značne poškodený v rokoch 1798 – 1799 počas francúzskej okupácie Ríma, za tzv. Rímskej republiky a následne počas druhej svetovej vojny.⁹ Žiaľ, preto sa mnohé staršie pramene, vrátane spisov pochádzajúcich zo 17. a 18. storočia, nezachovali. I napriek tomu sa v archíve nachádzajú niektoré, hoci len stručné zmienky týkajúce sa spomínaného kláštora na Katarínke.

⁵ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len MV SR), Štátny archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930: BALOGH, Bernard. *Fratris Eugenii Kósai Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostri Francisci Strictioris Observantiae collectanearum, Patris Secundae...*, Tom. II/2 (1774 – 1808), s. 36.

⁶ MV SR, Štátny archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930: BALOGH, Bernard. *Fratris Eugenii Kósai Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostri Francisci Strictioris Observantiae collectanearum, Patris Secundae...*, Tom. II/2 (1774 – 1808), s. 38; JEDLICKA, Kiskárpáty Emlékek II, s. 202.

⁷ ŠIMONČIČ, Centrálné rehoľné archívy v Ríme ako pramene k dejinám Slovenska, s. 28 – 29.

⁸ GIL MUÑOZ, Pedro. Archivio Storico dei Francescani O.F.M. (AGOFM) [online]. In: CIFRES, Alejandro (ed.). *Convegno Memoria fidei: Archivi ecclesiastici e Nuova Evangelizzazione*. Roma: Gangemi Editore, 2016, s. 1 [cit. 2018-06-25]. Dostupné na internete: <<http://www.memoriafidei.va/content/dam/memoriafidei/documenti/12%20Gil%20-%20Comunicazione.pdf>>

⁹ ŠIMONČIČ, Centrálné rehoľné archívy v Ríme ako pramene k dejinám Slovenska, s. 28; LEMMENS Leonardus. De sorte archivi generalis Ordinis Fratrum minorum et bibliothecae aracelitanae tempore reipublicae Tiberinae (an. 1798, 1799). In: *Archivum Franciscanum historicum*, 1924, roč. XVII, č. 1, s. 30 – 54; GIL MUÑOZ, Archivio Storico dei Francescani O.F.M. (AGOFM) [online], s. 1 – 13.

Kedže sa kláštor sv. Kataríny nachádzal na pôde Mariánskej provincie, dokumenty treba hľadať vo fonde *Hungaria Mariana 1817 – 1887*.¹⁰ Ide o písomnosti pochádzajúce z rokov 1817 až 1887, teda až z obdobia po zániku kláštora, čo čiastočne ovplyvnilo aj ich obsah. Ide o zmienky viac-menej všeobecného charakteru, registrujúce súpis existujúcich, ale i zaniknutých kláštorov v rámci Mariánskej provincie, ako aj ich aktuálny stav.

Pre dejiny kláštora sv. Kataríny je zaujímavá zmienka v spise hodnotiacom stav Mariánskej provincie v roku 1856, ktorý bol vydaný pri príležitosti Generálnej kapituly (*Fata et praesens Status. Provinciae Sanctae Mariae Hungariae in Capitulo Generali. Romano Anno 1856-to exhibita*). V súpise kláštorov Mariánskej provincie z roku 1856 figuruje aj zaniknutý kláštor na Katarínke.¹¹ Nachádzame tu nasledujúce informácie – vznik kláštora, vyplnenie krypty rodiny Erdődy, presun časti mobiliáru do Sládkovičova, ako i stručné zhodnotenie aktuálneho stavu zaniknutého kláštora. Konvent sv. Kataríny panny a mučenice sa tu spomína ako 9. v poradí:

„Deviatym konventom bol kláštor sv. Kataríny panny a mučenice nachádzajúci sa vysoko v horách posiatych lesmi, založený grófom Krištofom Erdődym, na jeho majetku v roku 1618.“¹²

V druhej časti, ktorá mapuje zmeny, ktorými jednotlivé kláštory provincie prešli od roku 1708,¹³ sa naopak spomínajú niektoré vybrané udalosti po zániku kláštora (obr. 3): „Konvent sv. Kataríny panny a mučenice zažil smutný údel, keď bol v roku 1786 zrušený a pretože bol dlho opustený, mŕtve telá grófov Erdődyovcov pochovaných v krypte po rozbití hrobiek, ničomnými ľuďmi, boli v roku 1793 olúpené o všetky klenoty a cennosti. Kazateľnica, organ a lavice tamojšieho kostola boli premiestnené do Sládkovičova a tam ozdobujú miestny farský kostol. Z celej, kedysi veľmi peknej stavby teraz vidieť už len ruiny.“¹⁴

¹⁰ Archivio generale OFM (ďalej len AGOFM), fond *Hungaria Mariana 1817 – 1887*, 1 (SK 315).

¹¹ AGOFM, fond *Hungaria Mariana 1817 – 1887* (SK 315): *Ungaria Mariana. Stato del 1856. Fata et praesens Status. Provinciae Sanctae Mariae Hungariae in Capitulo Generali. Romano Anno 1856-to exhibita* (s. 11 – 22).

¹² AGOFM, fond *Hungaria Mariana 1817 – 1887* (SK 315): *Ungaria Mariana. Stato del 1856. Fata et praesens Status. Provinciae Sanctae Mariae Hungariae in Capitulo Generali. Romano Anno 1856-to exhibita*, § I. Specification Conventum Provinciae S. Mariae Hungariae. Reformatorum tempore Capitali Generalis S. Valentiae in Hispania. Anno 1708-o celebrati, s. 13v (originál s. 4). Údaje z 11. apríla 1856: „Nonus conventus fuit s(anctae) Catharinae v(irginis) et m(artyris) in monte alto silvis consito, positus per comitem Christophorum Erdödy, fundi huius dominum, anno 1618o fundatus.“

¹³ Fata et vicissitudines horum Conventum inchoando ab Anno 1708-vo praesens eorum status in symposi.

¹⁴ AGOFM, fond *Hungaria Mariana 1817 – 1887* (SK 315): *Ungaria Mariana. Stato del 1856. Pro-*

Vznik kláštora

Za hlavný impulz k založeniu kláštora sa dlho považovalo zjavenie sv. Kataríny Alexandrijskej v roku 1617 mladému šľachticovi – pustovníkovi Jánovi Aponimu z Jablonice, ako aj obyvateľovi z Dechtíc Jánovi Mancovi či Mancovičovi.¹⁵ Rok po spomínaných zjaveniach, 21. decembra 1618, vydal Krištof Erdődy zakladaciu listinu kláštora, ktorý zveril práve františkánom.¹⁶ Hlavným donátorom kláštora sa stala rodina Erdődy, ktorá bola majiteľom Dobrovodského panstva, kam Katarína patrila. O založenie kláštora sa tak zaslúžil syn Krištof, hoci otec Tomáš Erdődy v tom čase ešte žil (†17. 1. 1624). Tomáš mal však iné politické úlohy, ktoré ho plne zamestnávali.

K miestu sa hlásili aj rodiny Labšanských a Aponiovcov, ktorí boli s Katarínkou spojení práve vďaka osobe Jána Aponiho. Všetky spomínané rody si nechali v miestnom kostole postaviť svoje krypty. V súpise v AGOFM sa bližšie okolnosti a motív založenia kláštora nespomínajú.

Katarína bola miestom uctievania už skôr. Na mieste stála staršia gotická kaplnka. Spomína ju zakladajúca listina kláštora vydaná v chtelnickom kaštiele v roku 1618¹⁷ i kanonická vizitácia Dechtíc z roku 1782.¹⁸ Svedčia o tom aj iné dobové pramene. Hlboko v horách sa vraj zjavila sv. Katarína aj roľníkovi

vinciae Sanctae Mariae Hungariae in Capitulo Generali. Romano Anno 1856-to exhibita, § II. Fata et vicissitudines horum Conventum inchoando ab Anno 1708-vo praesens eorum status in symposi, s. 16 (originál s. 9): „Conventus fuit (Sanctae) Catharinae V(irginis) et M(artyris), tristem abolitionis sortem experiebatur 1786-to, et quia diu desolatus manserat, cadavera comitum Erdödy in crypta tumulatorum effractis per nefarios homines tombis 1793-to omnibus clenodiis et pretiotis spoliata fuerunt. Cathedra, et organum, sicut et scamna huius Ecclesiae ad Diószeg translata ibidem ecclesiam parochiale ornant. Totius aedificii quondam peramoeni nunc solum rudera visuntur.“

¹⁵ ŠIMONČIČ, Kostol a kláštor svätej Kataríny. In: ŠIMONČIČ, Jozef. *Mojej Trnave. K dejinám Trnavy a okolia*, s. 346; MATULOVÁ, Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach, s. 23.

¹⁶ MV SR, Štátny archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 929; KÓŠA, Eugen. *Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Francisci collectanea*. (1706 – 1774), s. 375; MV SR, Štátny archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930; BALOGH, Bernard. *Fratriis Eugenii Kósa Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostri Francisci Strictioris Observantiae collectanenorum, Patris Tertiae...*, Tom. II/3, (1774 – 1808), s. 6. Kóša omylem zamieňa meno manželky zakladateľa Krištofa Erdődyho. Ako manželku spomína Annu Máriu, matku Krištofa a manželku Tomáša Erdődyho, ktorá bola však v tom čase už po smrti. BALASOVITS, Odoricus. *Brevis historia conventuum ordinis S. Francisci Seraphici reformatae provinciae ex authenticis fontibus in archivio provincie existentibus deducta*. Posonia 1869, s. 184 – 185.

¹⁷ BALASOVITS, *Brevis historia conventuum ordinis S. Francisci...*, s. 184.

¹⁸ Archív Rimskokatolíckeho farského úradu v Dechticiach, Kanonická vizitácia z roku 1782 (Battyanyho); MATULOVÁ, Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach, s. 22.

z Dechtíc, ktorý sa na tomto mieste modlil a následne tu obyvatelia Dechtíc vystavali kaplnku, ktorá sa stala veľmi vyhľadávanou.¹⁹

Táto „prastará kaplnka“ sa stala súčasťou presbytéria neskoršieho františkánskeho kostola. Potvrdil to i archeologický a architektonicko-historický výskum.²⁰ Išlo však o kamennú stavbu,²¹ nie drevenú, ako ju opisujú viaceré pramene.²² Okrem kaplnky sa tu nachádzal i cintorín, ktorý ju obklopoval zo severnej, východnej a južnej strany. Nálezy hrobov boli v rozrušenom stave, čo spôsobila stavebná aktivita počas výstavby františkánskeho kláštora a kostola.²³ Práve hroby s nálezmi mincí pomáhajú datovať jej vznik do začiatku 15. storočia. Na cintoríne sa začalo pochovávať pravdepodobne až po dokončení jej stavby, a tak možno uvažovať i o jej staršom vzniku. Staršia kaplnka bola zasvätená s najväčšou pravdepodobnosťou sv. Kataríne tak ako neskorší františkánsky kostol. Už zistenia J. Šimončiča, ktorý našiel zmienku o lokalite „na Katerzinkach“, poukazuje na existenciu miesta s týmto názvom v roku 1544.²⁴ V liste Václava Hlaváča z Vojeníc richtárovi Trnavy sa spomína predaj ovsa a jeho zaplatení práve na „Katerzinkach“.

V staršej kaplnke zrejme dochádzalo i k ďalším zázrakom a zjaveniam, tak ako to dokladá súpis zázrakov a zvláštností svätokatarínskeho kláštora (tzv.

¹⁹ MV SR, Štátny archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 929; KÓŠA, Eugen. *Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Francisci collectanea*. (1706 – 1774), s. 375; MATULOVÁ, Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach, s. 23.

²⁰ Jej severný mór objavil J. Urminský počas výskumu v rokoch 2002 – 2005. V nasledujúcich rokoch sme našli jej východnú stenu a polygonálne presbytérium. KVETÁNOVÁ, Ivana – SLIVKA, Michal. *Archeologický výskum Dechtice – Kláštor sv. Kataríny Alexandrijskej „Katarinka“* (júl – august 2007). Výskumná správa, Bratislava: Filozofická fakulta Univerzity Komenského v Bratislave, 2007; ŽUFFOVÁ, Ruina Kostola a Kláštora sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach, tzv. Katarinka. *Výskum situácií odkrytých archeologickým výskumom*. Architektonicko-historický výskum, 2. etapa. Rukopis, s. 25 – 27.

²¹ Rozmery lode kaplnky – dĺžka: 9,5 m, šírka: 7 m, dĺžka presbytéria 3,5 m.

²² MV SR, Štátny archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 929; KÓŠA, Eugen. *Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Francisci collectanea* (1706 – 1774), s. 375.

²³ BODORIKOVÁ, Silvia – URMINSKÝ, Jozef. Kostrový hrob z presbytéria zaniknutého kostola sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach (okr. Trnava). In: *Slovenská antropológia*, 2007, roč. 10, č. 2, s. 4 – 10; BODORIKOVÁ, Silvia – KVETÁNOVÁ, Ivana – SLIVKA, Michal. Nové kostrové nálezy zo zaniknutého kostola sv. Kataríny pri Dechticiach (okr. Trnava, Slovensko). In: *Slovenská antropológia*, 2008, roč. 11, č. 1, s. 14 – 19; MOLNÁROVÁ, Katarína. *Analýza kostrových pozostatkov z prikostolných cintorínov v Lehniciach (okr. Dunajská Streda), na „Katarinke“ (okr. Trnava) a v Gáni (okr. Galanta)*. Rigorózna práca. Bratislava: Univerzita Komenského v Bratislave, 2012, s. 34 – 64.

²⁴ ŠIMONČIČ, Kostol a kláštor svätej Kataríny. In: ŠIMONČIČ, Jozef. *Mojej Trnave. K dejinám Trnavy a okolia*, s. 347.

Memorabilia Conventus Sanctae Catharinae). V kostole za oltárom bola naľavo od chórových lavíc kaverna v skale, kde sa podľa tradície zjavovala sv. Katarína aj mladému šľachticovi.²⁵ Je pravdepodobné, že prví františkáni využívali istý čas staršiu kaplnku, pričom im najprv bola ako prvá vybudovaná len budova kláštora.²⁶

Mobiliár prevezený do Sládkovičova

Mimoriadne zaujímavé je sledovať osud zariadenia kostola a kláštora, ktorý bol po jeho zrušení Jozefom II. v roku 1786 prevezený na iné miesta. Z kompletného zoznamu spomenieme len niektoré. Väčšina menších predmetov, paramenty a knižnica boli prevezené do Budína.²⁷ Sochu sv. Kataríny poslali do Jablonice.²⁸ Stoly a masívne dvere do kláštora v Trnave a Hlohovci.²⁹ V novovybudovanom Kostole sv. Cyrila a Metoda v Piešťanoch sa nachádza zreštaurovaný bočný oltár sv. Trojice, ktorý sem priviezli z Dubovian.³⁰ Tri zvony predali zvonárovi do Trnavy. Súsošie kalvárie presunuli v roku 1811 do Dechtíc, kde dodnes stojí pred farským Kostolom sv. Kataríny Alexandrijskej.³¹ Kalvária stála presne pred oknami kláštora, tak ako to spomína Juraj Fándly.³² Jeho slová potvrdil aj archeologický výskum v roku 2017. Podmurovku kalvárie sa podarilo nájsť priamo pred fasádou kláštora.³³ Jeden

²⁵ Magyar Nemzeti Levéltár – Országos Levéltár Budapest (ďalej len MNL – OL, Budapešť), fond Magyar Kamara Archivuma E 151, Acta eccl. ordinum et monialum, a 12/44 – 45, Franciscanorum Conventus ad Sanctam Catharinam, Dechtice, Memorabilia Conventus Sanctae Catharinae, s. 21 – 22; KVETÁNOVÁ, Kláštor sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach (Katarínka) a jeho archeologické objavy, s. 117 – 128.

²⁶ Ešte v kanonickej vizitácii z roku 1634 je sakrálny objekt označený ako kaplnka, čo vedie k úvahám o väčšej prestavbe na kostol až po tomto roku. BEKE, Margit. Pázmány Péter egyházáttagatási jegyzőkönyvei (1616 – 1637), Strigonium Antiquum 3. Budapest: Márton Áron Kiadó, 1994, s. 223; KVETÁNOVÁ, Kláštor sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach (Katarínka) a jeho archeologické objavy, s. 117 – 128.

²⁷ MV SR, Štátny archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930: BALOGH, Bernard. *Fratris Eugenii Kósai Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostrí Francisci Strictioris Observantiae collectaneorum, Patris Secundae...*, Tom. II/2 (1774 – 1808), s. 32.

²⁸ ŠIMONČIČ, Kostol a kláštor svätej Kataríny. In: ŠIMONČIČ, Jozef. *Mojej Trnave. K dejinám Trnavy a okolia*, s. 347; MATUĽOVÁ, Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach, s. 81.

²⁹ MATUĽOVÁ, Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach, s. 47, s. 81.

³⁰ MATUĽOVÁ, Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach, s. 81.

³¹ ŠIMONČIČ, Kláštor a kostol Sv. Kataríny – Dechtice, s. 21. MATUĽOVÁ, Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach, s. 54.

³² FÁNDLY, Juraj. *Dúverná zmlúva mezi mníchom a diákdom*. Bratislava 1789, s. 420. O Kalvárií píše, že stojí pred kláštorom: „... stojí pred nim veľká štácia, na spôsob hori Kalvárie...“

³³ KVETÁNOVÁ, Ivana – SLIVKA, Michal. *Archeologický výskum Kláštora sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach*. Bratislava 2017, s. 117 – 128.

MAGNI ANIMI AC SCIENTIAE VIRO... K životnému jubileu profesora Jozefa Šimončiča

z kalichov pravdepodobne skončil v kostole v Boleráze.³⁴ Oltár z Kaplnky sv. Anny, ktorá sa nachádzala na lúke pred kláštorom, previezli do Kaplnky sv. Rócha v Chtelnici.³⁵

Archívne materiály v AGOFM sa však koncentrujú jedine na prevoz katelejníc, organu a kostolných lavíc do Kostola Nanebovzatia Panny Márie v Sládkovičove.³⁶

Do Sládkovičova bol teda prevezený dôležitý komplex mobiliáru. „*Multa res Ecclesiae ad Diószeg ablata*“ konštatuje na margo zoznamu prevezených vecí Bernard Balogh, pokračovateľ Košových dejín Mariánskej provincie. Spomína, že v roku 1792 boli do Sládkovičova predané: „... organ, lavice pre veriacich z tvrdého dreva, kazateľnica, obrazy z menších oltárov a dlažba. Kostol tak zostal bez predmetov a výzdoby.“³⁷ V diele Balogha sa spomína aj prevoz obrazov z menších oltárov.³⁸ Tieto obrazy sa nám nateraz nepodarilo identifikovať.

Rímskokatolícky kostol v Sládkovičove (hist. Diószeg) prešiel práve koncom 18. storočia (zrejme v 80. rokoch) výraznou prestavbou a po rozšírení staršej stavby bolo treba doplniť interiér o potrebné zariadenie.³⁹ K dispozícii

drijskej pri Dechticiach (krypta 2). Výskumná správa z rokov 2013 – 2018. Rukopis. Bratislava: Univerzita Komenského v Bratislave, 2018.

³⁴ NOVOTNÁ, Mária – PIATROVÁ, Alena. *Majster Pavol z Levoče. Ruky a zlato v službe ducha*. Bratislava: Slovenské národné múzeum – Historické múzeum, 2017, s. 110.

³⁵ Archív Rímskokatolíckeho farského úradu v Chtelnici, Kanonická vizitácia Chtelnice z roku 1815, s. 27.

³⁶ AGOFM, fond Hungaria Mariana 1817 – 1887 (SK 315): *Ungaria Mariana. Stato del 1856: „Cathedra, et organum, sicut et scamna huius Ecclesiae ad Diószeg translata ibidem Ecclesiam Parochiale ornant.“*

³⁷ MV SR, Štátnej archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930: BALOGH, Bernard. *Fratris Eugenii Kósa Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostri Francisci Strictioris Observantiae collectaneneorum, Patris Secundae...*, Tom. II/2 (1774 – 1808), s. 36: „*Ex hujus Con(ven)tus Ecclesia A(nn)o 1792 avectum est organum, item Sedes pro devotisantum in Ecclesia hominum usu ex duro ligno, Cathedra Concionatoria, vero amoena, ut etiam nonnullae Imagines ex aris minoribus, nec non etiam quadrati lapides extracto Sanctuarii, haecque omnia Ecclesiae Diószegensi vendita...*“ Autor poskytuje i zoznam vecí, ktoré sa v kostole na Katarinke pôvodne nachádzali (s. 35). Medzi inventárom figuruje aj: „*Cathedra concionatoris/concionatorum lignei incolorata inaurata et recenter curata; Sedes ex duro ligno in medio Ecclesiae recenter curata.*“

³⁸ MV SR, Štátnej archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930: BALOGH, Bernard. *Fratris Eugenii Kósa Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostri Francisci Strictioris Observantiae collectaneneorum, Patris Secundae...*, Tom. II/2 (1774 – 1808), s. 36: „*nonnullae immaginiex aris minoribus.*“

³⁹ MATULOVÁ, Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach, s. 80 – 81; *Súpis pamiatok na Slovensku III*. Bratislava: Obzor, 1969, s. 113 – 114. Datovanie pravdepodobnej prestavby pozri: BUDAY, Peter – RÖSSNEROVÁ, Alžbeta. Rímsko-katolícky kostol Nanebovzatia Panny Márie. In: SUDOVÁ, Eva (ed.). *Kuflnerovský hospodársky komplex*. Sládkovičovo: Mesto Sládkovičovo, 2012, s. 153, 155. Autori uvádzajú, že ide o „tradičný názor“, ktorý by bolo treba spresniť ďalším

bol práve mobiliár z „čerstvo“ zaniknutého kláštora na Katarínke. Za prevozom častí mobiliáru z Katarínky práve do kostola v Sládkovičove možno vidieť nielen jeho nedávnu prestavbu, ale i fakt, že rovnako ako kláštor na Katarínke, tak vtedajší Diószeg sa stal v tom čase majetkom Náboženskej základiny Uhorskej komory.⁴⁰ Prevoz prebehol pravdepodobne po roku 1792. Aj B. Balogh spomína, že jednotlivé časti inventáru boli v tomto roku predané do kostola v Sládkovičove.⁴¹ Tento údaj *de facto* podporuje aj datovanie prestavby sládkovičovského kostola. Vozy naplnené lavicami, kazateľnicou, obrazmi, organom, ďalšie naložené vytrhanou dlažbou, tak museli prekonať viac ako päťdesiatkilometrovú vzdialenosť medzi Katarínkou pri Dechticiach a Sládkovičovom. O detailoch odvozu predbežne nemáme žiadne informácie.

Časť zariadenia sládkovičovského kostola bola, žiaľ, vymenená už v priebehu 19. storočia.⁴² V rámci tejto inovácie v roku 1866 vymenili organ.⁴³ Vizitácia kostola v Sládkovičove z roku 1847 na margo pôvodného organu spomína, že bol starodávny a mal 10 registrov.⁴⁴ Je potvrdené, že rovnaký počet registrov mal i organ z Katarínky a na ňom sa nachádzalo vyobrazenie krucifixa.⁴⁵

V tendencií vymeniť starý inventár za nový sa, žiaľ, pokračovalo aj v 70. rokoch 20. storočia. Za obet vtedy padli tak lavice a dlažba, ktoré vymenili za nové, kazateľnica bola zrejme spálená.

Jediné, čo sa do dnešných čias v areáli sládkovičovského kostola uchovalo, sú dlaždice. Tie súce nahradila nová dlažba, avšak vo farskej záhrade a v okolí

architektonicko-historickým a archívnym výskumom. Predbežne navrhujú datovať prestavbu chrámu do 80. rokov 18. storočia.

⁴⁰ *Súpis pamiatok na Slovensku III.*, s. 113.

⁴¹ MV SR, Štátne archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930: BALOGH, Bernard. *Fratris Eugenii Kósa Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostri Francisci Strictioris Observantiae collectaneneorum, Patris Secundae...*, Tom. II/2 (1774 – 1808), s. 36.

⁴² BUDAY – RÖSSNEROVÁ, Rímsko-katolícky kostol Nanebovzatia Panny Márie, s. 156.

⁴³ BUDAY – RÖSSNEROVÁ, Rímsko-katolícky kostol Nanebovzatia Panny Márie, s. 156. Nie je vylúčené, že pri inštalovaní nového organu boli použité aj súčasti staršieho organu.

⁴⁴ Archív Rímskokatolíckeho farského úradu v Sládkovičove, Kanonická vizitácia Sládkovičova z roku 1847, s. 7: „... organum jam antiquum 10 mutationum.“ Za možnosť prístupu k archívym materiálom a ich štúdia ďakujem vdp. Mgr. Václavovi Ďurčovi.

⁴⁵ MV SR, Štátne archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930: BALOGH, Bernard. *Fratris Eugenii Kósa Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostri Francisci Strictioris Observantiae collectaneneorum, Patris Secundae...*, Tom. II/2 (1774 – 1808), s. 35; MV SR, Štátne archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 780/1: Inventár (*Inventarium Rerum Aboliti Conventus Stae Catharinae tam existentium, quam divenditarum ex 1787*), s. 17; MV SR, Štátne archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 780/2: Inventár (*Elenchus Rerum et Mobilium aboliti Conventus P. P. Franciscanorum S. Catharinensium Anno 1787*), s. 23: „Organum cum mutationis Nr. 10 in quo Crucifixus Nr. 1.“

kostola sa ešte zachovali kusy štvorcových dlaždíc požité na iný účel.⁴⁶ Porovnaním s nálezmi fragmentov dlaždíc priamo z Katarínskej ide naozaj o identické kusy, ktoré boli z kostola systematicky vybraté a prevezéné na nové miesto (obr. 4). Podľa Balogha bola do kostola v Sládkovičove prenesené aj kamenná štvorcová dlažba zo sanktuária (*quadrati lapides ex strato Sanctuarii*).⁴⁷ Ak by boli prevezéné len dlaždice zo sanktuária, nedokázali by pokryť plochu celej podlahy kostola v Sládkovičove.

Vo farskom Kostole Nanebovzatia Panny Márie v Sládkovičove bolo možné ešte v 60. a 70. rokoch 20. storočia vidieť lavice s vyrezávaným rokajovým ornamentom a ružovým festónom a kazateľnicu s reliéfnom znázorňujúcim sv. Katarínu. Podobu lavíc nám zachovávajú fotografie v Zbierke fotografií Archívu Pamiatkového úradu SR. Ani zachovaný inventár, spísaný pri príležitosti zrušenia kláštora, neinformuje o presnom počte lavíc pre veriacich, spomína, že boli vyrezané z tvrdého dreva.⁴⁸ Kanonická vizitácia kostola v Sládkovičove z roku 1847 spomína 24 lavíc v lodi kostola.⁴⁹ Pri detailnom štúdiu oboch fotografií zo Zbierky fotografií Archívu Pamiatkového úradu SR v Bratislave si však možno všimnúť,⁵⁰ že nie všetky lavice mali identickú reliéfnu výzdobu (obr. 5, 6). I napriek absencií detailov, možno pozorovať, že lavice v zadných radoch mali hladké steny bez akejkoľvek výzdoby. Je teda namiestne položiť si otázku, či všetky lavice pochádzali zo zaniknutého kostola na Katarínke. V pôvodnom kostole na Katarínke sa nachádzali „*in medio Ecclesiae*“. Je teda možné, že neboli umiestnené v dvoch, ale v jednom rade v strede lode kostola. Vzhľadom na šírku lode (12,9 m) i na prístup k bočným kaplnkám a oltárom by takéto usporiadanie lavíc bolo vyhovovujúcejšie.

V rímskokatolíckom kostole v Sládkovičove sa nachádzala taktiež bočná kazateľnica s vyobrazením sv. Kataríny, na základe čoho možno usudzovať,

⁴⁶ Za pomoc a informáciu d'akujeme Róbertovi Hrdlicovi (Hilánius, OZ Katarínka).

⁴⁷ MV SR, Štátne archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930: BALOGH, Bernard. *Fratris Eugenii Kósa Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostri Francisci Strictioris Observantiae collectaneneorum, Patris Secundae...*, Tom. II/2 (1774 – 1808), s. 36.

⁴⁸ MV SR, Štátne archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 780/1: Inventár (*Inventarium Rerum Aboliti Conventius Stae Catharinae tam existentium, quam divenditarum ex 1787*), s. 16; MV SR, Štátne archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 780/2: Inventár (*Elenchus Rerum et Mobilium aboliti Conventus P. P. Franciscanorum S. Catharinensium Anno 1787*), s. 21: „*Sedes ex duro ligno in medio Ecclesiae.*“

⁴⁹ Archív Rímskokatolíckeho farského úradu v Sládkovičove, Kanonická vizitácia Sládkovičova z roku 1847, s. 7: „*Habet scamina... in navis Ecclesiae vero 24.*“

⁵⁰ Archív Pamiatkového úradu SR v Bratislave, Zbierka fotografií, Sládkovičovo, inv. č. 200 993 (foto z roku 1976, autor: O. Gergelyi), inv. č. T-868 (foto bez bližšieho datovania, autor: O. Gergelyi).

že bola prevezená z Katarínskej kaplnky. To, čo pramene v AGOFM a Inventáriu kláštora z roku 1787 nazývajú jednoducho „cathedra“, možno zrejme stotožníť so spomínanou kazateľnicou. Práve B. Balogh ju pomenováva ako „cathedra concionatoria“⁵¹ na inom mieste „Cathedra concionatoris/concionatorum lignea incolorata inaurata et recenter curata“.⁵² Balogh podobne ako o laviciach, tak i o kaziteľnici hovorí, že bola nedávno opravovaná a bola veľmi pohodlná.⁵³ Inventár hnuteľností zrušeného kláštora sv. Kataríny z roku 1787 spomína drevanú kolorovanú a sčasti pozlátenú kazateľnicu.⁵⁴

Fotografia z roku 1968 je jedným z mála prameňov, ktoré nám uchovávajú podobu kazateľnice (obr. 7). I tá bola z kostola v priebehu 70. rokov odstránená. Fotografia, žiaľ, nezachováva potrebné detaily, a preto jej podobu možno zrekonštruovať jedine na základe slovného opisu. Išlo o polkruhovú kazateľnicu konzolového typu s jednoramenným schodiskom, vytvorenú v neskoro-barokovom a klasicistickom štýle. Hore sa nachádzala ozvučná strieška kruhového tvaru s volútovým nadstavcom a doskami Desatora. Na parapete bol reliéf s vyobrazením sv. Kataríny, čo vedie bádateľov k úsudku, že i kazateľnica mohla pochádzať z Kostola sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach.⁵⁵ Súpis podoby inventáru v Archíve Pamiatkového úradu SR, spomína: „Na oblom parapete je plytký reliéf znázorňujúci pravdepodobne sv. Katarínu. Na ľavej strane je svätica v barokovom rúchu, v pravo je skupina mužov, sediacich za stolom s knihami. Na reliefe je angel s rozlámaným kolesom (atribút sv. Kataríny). Na baldachýne sú volúty a desatoro.“⁵⁶ Pod skupinou mužov s knihami si treba predstaviť bud' postavy štyroch evanjelistov, alebo pravde-

⁵¹ MV SR, Štátne archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930: BALOGH, Bernard. *Fratris Eugenii Kósa Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostri Francisci Strictioris Observantiae collectaneneorum, Patris Secundae...*, Tom. II/2 (1774 – 1808), s. 36.

⁵² MV SR, Štátne archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930: BALOGH, Bernard. *Fratris Eugenii Kósa Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostri Francisci Strictioris Observantiae collectaneneorum, Patris Secundae...*, Tom. II/2 (1774 – 1808), s. 35.

⁵³ MV SR, Štátne archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930: BALOGH, Bernard. *Fratris Eugenii Kósa Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostri Francisci Strictioris Observantiae collectaneneorum, Patris Secundae...*, Tom. II/2 (1774 – 1808), s. 36: „vere amoena.“

⁵⁴ MATUĽOVÁ, Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach, s. 37; MV SR, Štátne archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 780/1: Inventár (*Inventarium Rerum Aboliti Conventus Stae Catharinae tam existentium, quam divenditarum ex 1787*), s. 13 – 16: „Cathedra lignea incolorata et in parte deaurata.“

⁵⁵ BUDAY – RÖSSNEROVÁ, Rímsko-katolícky kostol Nanebovzatia Panny Márie, s. 156.

⁵⁶ Archív Pamiatkového úradu SR v Bratislave, Zbierka základných výskumov, inv. č. 2298: KOVÁČOVIČOVÁ, Blanka – PUŠKÁR, Imrich. *Sládkovičovo – obec*. Bratislava 1962, s. 3.

podobnejšie cirkevných otcov – sv. Ambróza, sv. Augustína, sv. Hieronyma a sv. Gregora Veľkého. Vizitácia sládkovičovského kostola z roku 1847 ju spo-mína na ľavej strane lode.⁵⁷ Podobne i lavice museli prejsť obnovou krátko pred zrušením kláštora. Zaujímavé je, že vizitácia sládkovičovského kostola z roku 1847 už neeviduje pôvod predmetov.⁵⁸

Prevoz ďalšieho inventáru, ktorý ešte zostal v kostole na Katarínke, pre-vzal do svojich rúk zrejme práve Jozef Erdődy, ktorý od roku 1797 odkúpil od Náboženskej základiny objekt zatvoreného kláštora a kostola.⁵⁹

Vykradnuté krypty

Krypty v Kostole sv. Kataríny patrili trom šľachtickým rodinám, patró-nom a donátorom kláštora – Erdődyovcom, Aponiovcom, Labšanským a ich príbuzným. Po zániku kláštora a po odchode posledných františkánov v ja-nuári v roku 1787 tak stratili hrobky františkánskych kustódov, do opatery ktorých boli zverené. V zázname v AGOFM sa možno dočítať o znesvätení a poškodení hrobov uložených v krypte rodiny Erdődyovcov:⁶⁰ „... mŕtve telá grófov Erdődyovcov pochovaných v krypte po rozbití (vylomení) hrobiek, ničomnými (bezbožnými) ľuďmi, boli v roku 1793 olúpené o všetky klenoty a cennosti.“ Z iných zdrojov vieme, že cielom vykrádačov sa stal práve hrob jágerského biskupa Gabriela Erdődyho (1684 – 1744) a rovnako sú známe i mená vykrádačov. V roku 1793, teda sedem rokov po zatvorení kláštora, strážca kláštora Štefan Hideghéty za asistencie dvoch kumpánov z Trnavy – stolárskeho majstra Michala Rusnáka (36 r.) a Štefana Neilingera (49 r.), využili opustenosť objektu a hrobky vykradli. Údajne pootvárali náhrobky a vybrali vzácne predmety. Menovite vylúpili hrob biskupa Gabriela Erdődyho (obr. 8), odkiaľ vzali biskupské insígnie – prsteň, reťaz, križ a biskupskú

⁵⁷ Archív Rímskokatolíckeho farského úradu v Sládkovičove, Kanonická vizitácia Sládkovičova z roku 1847, s. 7: „*Cathedram pro dictionibus sacris habet in medio Ecclesiae a sinistris sitam.*“

⁵⁸ Archív Rímskokatolíckeho farského úradu v Sládkovičove, Kanonická vizitácia Sládkovičova z roku 1847, s. 7: „... organum jam antiquum 10 mutationum.“

⁵⁹ MV SR, Štátny archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930: BALOGH, Bernard. *Fratris Eugenii Kósa Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostri Francisci Strictioris Observantiae collectaneneorum, Patris Secundae...*, Tom. II/2 (1774 – 1808), s. 38; JEDLICKSA, Kiskárpoly Emlékek II., s. 202.

⁶⁰ AGOFM, fond Hungaria Mariana 1817 – 1887: *Ungaria Mariana. Stato del 1856. Provinciae Sanctae Mariae Hungariae in Capitulo Generali. Romano Anno 1856-to exhibita. § II. Fata et vicissitudines horum Conventum inchoando ab Anno 1708-vo praesens eorum status in symposi: s. 16* (originál s. 9): „...et quia diu desolatus manserat, cadavera comitum Erdödy in crypta tumulatorum effractis per nefarios homines tombis 1793-to omnibus clenodiis et pretiotis spoliata fuerunt.“

berlu. Potvrdzuje to aj B. Balogh a dopĺňa, že po ich drancovaní zostal zrejme poriadny neporiadok, spomínajú sa povylamované cínové pliešky a kovania z rakiev.⁶¹ K udalosti muselo dôjsť pred 17. septembrom 1793. Práve z tohto dňa máme zachovaný prvý záznam vypočúvania vinníkov trnavským magistrátom a súdnou stolicou.⁶² Podľa záznamu z výsluchu ukradnuté striebro vážilo 18,5 unce (v prepočte približne 7,77 kg).

Presne desať rokov po odchode posledných františkánov a štyri roky po vykradnutí krypty, v roku 1797 Jozef Erdődy odkúpil od Náboženskej základiny chátrajúce objekty zaniknutého kláštora. Podľa P. Jedlicsku sa k tomuto kroku rozhodol najmä z úcty voči svojim predkom, odpočívajúcim v krypte opusteného a chátrajúceho kostola. Táto situácia prinutila Erdődyovcov preniesť ostatky do krypty františkánskeho Kostola Všetkých svätých v Hlohovci. O prevezení tiel z Kataríny v roku 1816 svedčí náhrobný epitaf na hrobovej komore.⁶³

V slávnostnom sprievode, za prítomnosti veľkého počtu Hlohovčanov, provinciála a správcu Erdődyovských majetkov, previezli ôsmich príslušníkov hlohovskej vetvy rodu Erdődyovcov z krypty Kostola sv. Kataríny.⁶⁴ Po nich sa k rovnakému kroku v roku 1821 rozhodli aj rodiny Aponiovcov a Labšanských.⁶⁵

V krypte františkánskeho kostola v Hlohovci je zoznam prevezených

⁶¹ MV SR, Štátny archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930: BALOGH, Bernard. *Fratris Eugenii Kósa Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostri Francisci Strictioris Observantiae collectaneariorum, Patris Secundae...*, Tom. II/2 (1774 – 1808), s. 36: „...custos hic Anno 1793 in ipsu inclytæ Familiae Erdődianæ Crypta Tumbas defunctorum Comitum Erdődianorum aperuit, eorumdem cadavera pretiosis clenodiis privavit, signanter vero Cadaver Gabrielis Erdődy quondam Epp(iscopis) Agriensis Eppalibus. Apparantem, et pedo spoliavit, nec non stanneas quoque laminas, quibus tumbae obducebantur, desecuit et abstulit.“

⁶² MV SR, Štátny archív Trnava, fond Magistrát mesta Trnava, Missiles, kart. č. 186 G. 1793; ŠIMONČIČ, Kláštor a kostol Sv. Kataríny – Dechtice, s. 20; ŠIMONČIČ, Kostol a kláštor svätej Kataríny. In: ŠIMONČIČ, Jozef. *Mojej Trnavy. K dejinám Trnavy a okolia*, s. 347.

⁶³ IN CLAVSTRO CATHARINAE / RECLVSA, NOVITER A IOSEPHO / ERDŐDY ERVTA, ET IN VNA VR=NA POSITA PIGNORA, F(r)ANCISCO, / EIVSQVE FILII CVRAE OF(F) ERVNTVR. (V kláštore sv. Kataríny po zrušení uloženie ostatky Jozefom Erdődym nanovo v jednej urne Františkovi a jeho synom do poslednej opatery uložené. 1816). REMENÁROVÁ, Monika. *Františkánsky kláštor a kostol Všetkých svätých v Hlohovci*. Diplomová práca. Trnava: Fakulta humanistiky Trnavskej univerzity v Trnave, 2000, s. 35; URMINSKÝ, Jozef. Podzemie kláštorného kostola. In: URMINSKÝ, Jozef et al. *Conventus Galgociensis. Monografia františkánskeho kláštora v Hlohovci*. Hlohovec: Trnavský samosprávny kraj, Vlastivedné múzeum v Hlohovci, 2013, s. 84.

⁶⁴ JURKOVIČ, Fidél. *Františkánsky kláštor v Hlohovci*. Bratislava 1993, s. 35.

⁶⁵ MATULOVÁ, Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach, s. 366; JEDLICKA, *Kiskárpatic emlékek II.*, s. 198.

príslušníkov rodiny Erdődy. V zozname absentuje práve meno jágerského biskupa Gabriela. Vysvetlením by mohol byť i to, že práve jeho hrob sa stal najväčším terčom vykrádačov a nevedno, v akom stave zostali jeho kostrové pozostatky. Spolu osem tiel, príslušníkov rodiny Erdődy, resp. toho, čo z nich zostalo, sa v mestilo do jedinej hrobovej komory – kolumbária. Podľa zoznamu boli do Hlohovca prevezení Ladislav Adam Erdődy (†1736), nitriansky biskup, ďalej Anton Erdődy (†1769) a jeho manželka Jozefa (†1757), Juraj Leopold Erdődy (†1759) a jeho manželka Terézia rodená Esterháziová (†1755), Krištof III. Erdődy (†1778), Leopold Jozef Erdődy a grófka, ktorej meno nepoznali. Medzi prevezenými teda dominujú práve príslušníci hlohovskej vetvy, deti Krištofa II. Ide o generáciu Juraja Leopolda, ktorý v roku 1720 získal Hlohovecké panstvo a ustanobil ho ako fideikomis svojej linie rodu, jeho súrodencov a detí.⁶⁶ Z detí Juraja tu nebola pochovaná Ján Nepomuk, ktorý zomrel v roku 1789, teda až po zatvorení kláštora. Práve on postavil novú kryptu vo františkánskom kostole v Hlohovci.

O existencii krýpt v Kostole sv. Kataríny informuje kanonická vizitácia Dechtíc z roku 1782. Spomína sa v nej hrobka rodín Erdődyovcov, Labšanských a Aponiovcov. Vizitácia poukazuje na fakt, že krypty nevyhovovali kritériám požadujúcim až dva vstupy. I napriek cisárskemu nariadeniu nebolo možné túto požiadavku dodržať kvôli skalnému masívu, na ktorom bol kostol postavený.⁶⁷ Archeologický výskum potvrdil, že skalný masív bol plynko pod úrovňou terénu a zo západnej strany sa o ňu priamo opierali obe krypty.⁶⁸

Práve využitím výsledkov geofyzikálneho výskumu sa podarilo lokalizať vo východnej časti lodi kostola tri duté priestory slúžiace ako krypty.⁶⁹

⁶⁶ SEDLÁK, František – ŽUDEL, Juraj – PALKO, František. Archívy rodu Erdődy. In: *Štátmy slovenský ústredný archív v Bratislave. Spríevodca po archívnych fondoch I.* Bratislava: Slovenská archívna správa, 1964, s. 33.

⁶⁷ Archív Rímskokatolíckeho farského úradu v Dechticiach, Kanonická vizitácia z roku 1782 (Battyanyho), s. 41.

⁶⁸ URMINSKÝ, Jozef. Pokračovanie výskumu kláštorného komplexu sv. Kataríny pri Dechticiach. In: AVANS v r. 2001, Nitra 2002, s. 215 – 217; KVETÁNOVÁ – SLIVKA, Archeologický výskum Kláštora sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach (krypta 2). Výskumná správa z rokov 2013 – 2018. Rukopis; ŽUFFOVÁ, Kláštor sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach, t.zv. Katarína. Architektonicko-historický a umelecko-historický výskum krypty v juhovýchodnom kúte lode kostola. Rukopis.

⁶⁹ PAŠTEKA, Roman – ZAHOREC, Pavol. Interpretation of microgravimetrical anomalies in the region of the former church of St. Catherine, Dechtice. In: *Contributions to Geophysics and Geodesy*, 2000, roč. 30, č. 4, s. 373 – 387; PÁNISOVÁ, Jaroslava – FRAŠTIA, Marek – WUNDERLICH, Tina – PAŠTEKA, Roman – KUŠNIRÁK, Dávid. Microgravity and Ground-penetrating Radar Investigations of Subsurface Features at the St. Catherine's Monastery, Slovakia. In: *Archaeological Prospection*, 2013, vol. 20, No. 3 s. 163 – 174; WILKEN, Dennis – WUNDERLICH, Tina – STÜMPEL, Harald – RABEL, Wolfgang – PAŠTEKA, Roman – ERKUL,

Ako prvá bola v rokoch 2000 – 2001 archeologicky preskúmaná krypta najbližšie k veži, medzi tretím a štvrtým pilierom (krypta 1). Krypta obdĺžnikového tvaru s rozmermi 3,5x1,9 m bola postavená z tehál. Výskumom realizovaným v rokoch 2013 – 2014, 2017 – 2018 sme objavili ďalšiu z krýpt, umiestnenú medzi prvým a druhým pilierom lode kostola (krypta 2, obr. 9). Obe krypty sú na východnej strane lode kostola. Medzi oboma kryptami bola ďalšia, zatiaľ nepreskúmaná krypta. I napriek informácii o presunutí zostatkov zosnulých členov rodu do rodových hrobiek v Hlohovci a v Jablonici, archeologický výskum oboch krýpt potvrdil prítomnosť telesných pozostatkov pochovaných.⁷⁰ V krypte 1 zostali kostrové pozostatky minimálne 26 jedincov.⁷¹ V anatomickej polohe sa podarilo nájsť len kostru z jedného jedinca (muž, vek dožitia 44 – 52 rokov). Kostra ležala na dne krypty v polohe na bruchu. Žiaľ, zachovala sa nekompletná. Ostatné kosti boli premiešané so stavebnou sutinou, čo teda dokazuje aj viacnásobnú manipuláciu s koťami.⁷²

Ercan – PAPČO, Juraj – PUTIŠKA, René – KRAJNÁK, Martin – KUŠNIRÁK, David. Case history: Integrated geophysical survey at Katarinka Monastery (Slovakia). In: *Near Surface Geophysics*, 2015, vol. 13, No. 6, s. 585 – 599.

⁷⁰ BODORIKOVÁ, Silvia. Antropologická analýza kostrových pozostatkov jedinca z krypty zaniknutého kostola sv. Kataríny pri Dechticiach, okr. Trnava. In: *Bulletin Slovenskej antropologickej spoločnosti*, 2002a, roč. 5, s. 22 – 27; BODORIKOVÁ, Silvia. Vývinové anomálie a patologické nálezy na lebkách z rodinej krypty v ruinách kostola sv. Kataríny pri Dechticiach, okr. Trnava. In: *Bulletin Slovenskej antropologickej spoločnosti*, 2002b, roč. 5, s. 28 – 34; BODORIKOVÁ, Silvia. Degeneratívne zmeny, vývinové anomálie a epigenetické znaky na stavcoch jedincov zo zanikutej rodinej krypty v ruinách kostola sv. Kataríny pri Dechticiach, okr. Trnava. In: *Slovenská antropológia*, 2004, roč. 7 (n. s. 2), s. 6 – 12. BODORIKOVÁ, Silvia. Analýza postkrajinálneho skeletu jedincov zo zanikutej rodinej krypty v ruinách kostola sv. Kataríny pri Dechticiach, okr. Trnava. In: *Slovenská antropológia*, 2005, roč. 8 (3), s. 20 – 25; BODORIKOVÁ, Silvia – KATINA, Stanislav – KOVÁČOVÁ, Veronika – KVETÁNOVÁ, Ivana – URMIMSKÝ, Jozef – KUBOVÁ, Jana – DOMONKOŠOVÁ TIBENSKÁ, Kristína. Analysis of trace elements in the teeth of individuals from the crypt in St. Catherine monastery in Dechtice (district Trnava, Slovakia). In: *Scripta medica*, 2010, vol. 83, No. 1, s. 49 – 58; MARKOVÁ Lucia. *Analýza kostrových pozostatkov z krypty zaniknutého kostola sv. Kataríny pri Dechticiach (okr. Trnava)*. Diplomová práca. Bratislava: Univerzita Komenského v Bratislave, 2016, 60 s.; MARKOVÁ, Lucia – BODORIKOVÁ, Silvia – KVETÁNOVÁ, Ivana – SLIVKA, Michal. Analýza kostrových pozostatkov z krypty zaniknutého kostola sv. Kataríny pri Dechticiach (okr. Trnava) exhumované v rokoch 2013 a 2014. In: GALAMBOŠ, Michal et al. *Študentská vedecká konferencia PriF UK 2016. Zborník recenzovaných príspevkov* [online]. Bratislava: Univerzita Komenského, 2016, s. 453 – 458 [cit. 2018-06-25]. Dostupné na internete: <<https://fns.uniba.sk/fileadmin/prif/svk/zborniky/zbornik2016.pdf>>; URMIMSKÝ, Pokračovanie výskumu kláštorného komplexu sv. Kataríny pri Dechticiach, s. 215 – 217; KVETÁNOVÁ – SLIVKA, Archeologický výskum Kláštora sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach (krypta 2). Výskumná správa z rokov 2013 – 2018. Rukopis.

⁷¹ BODORIKOVÁ, Vývinové anomálie a patologické nálezy na lebkách z rodinej krypty v ruinách kostola sv. Kataríny pri Dechticiach, okr. Trnava, s. 29.

⁷² BODORIKOVÁ, Antropologická analýza kostrových pozostatkov jedinca z krypty zaniknu-

Veľmi podobnú situáciu sme našli v krypte 2, okrem ľudských kostí v sekundárnych polohách v chodbe krypty sme objavili 14 kolumbárií (pohreb-ných komôr) a ďalší hrob vyhĺbený v podlahe krypty. Kolumbáriá slúžili na pochovávanie viacerých jedincov a ich ústia boli zamurované tehlami, natretými bielou omietkou, na ktorých boli čierrou farbou napísané mená pochovaných. Antropologický výskum z kostrových pozostatkov nájdených v rokoch 2013 a 2014 poukazuje na výskyt minimálne 26 jedincov. Treba však zdôrazniť, že tento počet nie je definitívny, keďže ostatné kostrové pozostatky sú zatiaľ predmetom antropologického výskumu pod vedením Mgr. Silvie Bodorikovej, PhD.⁷³

Definitívnu identifikáciu a prisúdenie krýpt jednotlivým rodinám nechávame zatiaľ otvorenú. O krypte 1 (pri veži) sa dlho uvažovalo, že by mohla patriť práve rodine Labšanských. Vzhľadom na donátorské aktivity tejto rodiny, ktoré súviseli s vybudovaním a štukovou výzdobou bočnej kaplnky za-svätej Blahoslavenej Panne Márii, si dovoľujeme uvažovať nad tým, že spomínaná rodina sa nechala pochovávať práve v strednej, zatiaľ nepreskúmanej krypte.⁷⁴ Krypta 2 sa nachádza najbližšie ku hlavnému oltáru a pred vstupom do bočnej Kaplnky sv. Kríža. Pochovaní v tejto krypte by mohli byť práve hlavní donori kostola a kláštora – Erdődyoci, avšak archeologický výskum v roku 2018 čiastočne odkryl ďalší podzemný priestor, z čoho vyplýva mnoho otázok. Do novoobjaveného priestoru sa vstupuje kamenným schodiskom, ktoré sa opieralo o východný múr kostola a viedlo do priestoru pod bočnou

tého kostola sv. Kataríny pri Dechticiach, okr. Trnava, s. 22 – 27; BODORIKOVÁ, Vývinové anomalie a patologické nálezy na lebkách z rodinnej krypty v ruinách kostola sv. Kataríny pri Dechticiach, okr. Trnava, s. 28 – 34; URMINSKÝ, Pokračovanie výskumu kláštorného komplexu Sv. Kataríny pri Dechticiach, s. 215 – 217.

⁷³ MARKOVÁ – BODORIKOVÁ – KVETÁNOVÁ – SLIVKA, Analýza kostrových pozostatkov z krypty zaniknutého kostola sv. Kataríny pri Dechticiach (okr. Trnava) exhumované v rokoch 2013 a 2014; MARKOVÁ, *Analýza kostrových pozostatkov z krypty zaniknutého kostola sv. Kataríny pri Dechticiach (okr. Trnava)*, s. 30, 54.

⁷⁴ Kaplnka bola zdobená maľbami a štukami a podľa písomných prameňov sa v nej nechali pochovávať Labšanskí. MV SR, Štátny archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 955/1, 450/3 a inv. č. 929, s. 377. V zozname zádušných omší za patrónov a donátorov kláštora sú stručné zmienky o krypte a kaplnke rodiny z Korlátka z roku 1783 (MV SR, Štátny archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 729, škatuľa 137, 1: Výkazy o omšových a iných fundáciách kláštora vo sv. Kataríne z osemdesiatych rokov XVIII. stor.). Prameň je cenným materiálom tak pre inventár kostola, ako i kaplnky. V súvislosti s Jánom Labšanským sa v roku 1750 spomína donácia na sv. omše „*in Capella Miracolosa Ecclesiae Sae Catharinae*“. Obdobnú informáciu prináša na základe testamentu Jána Labšanského R. Ragač. RAGAČ, Radoslav. Ján Labšanský starší ako zabudnutý ranobarokový donátor, testament zo 16. februára 1710. Rukopis. Pozri tiež: MATUĽOVÁ, *Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach*, s. 39.

kaplnkou. Niektoré indikácie poukazujú na to, že i tento podzemný priestor by mohol byť ďalšou kryptou. Ak berieme do úvahy, že viaceré pramene spomínajú sv. omše v Kaplnke sv. Kríža nad kryptou, nemožno teda vylúčiť, že práve v tomto priestore mohli byť pochovaní Erdődyovci neskôr odvezení do Hlohovca.⁷⁵ K definitívnomu vyhodnoteniu bude však možné pristúpiť až po kompletном odkrytí novoobjaveného priestoru pod bočnou kaplnkou. V súvislosti so smrťou Adama Ladislava sa spomína aj povinnosť slúžiť sv. omše na oltári sv. Kríža, ktorý je prezývaný aj Kalvária: „*ad Aram Crucis, quae dicitur Calvaria.*“⁷⁶ Rovnaký údaj potvrdzujú aj listy uchované v Maďarskom krajinskom archíve v Budapešti pripomínajúce františkánom ich povinnosť odslúžiť týždenne dve zádušné omše nad oltárom nad hrobkou, v ktorej bol pochovaný biskup Ladislav Adam Erdődy.⁷⁷ Dokument zrejme vychádza zo samotného testamentu biskupa.

Identifikácia krýpt, ako aj ich presné datovanie je však momentálne v štádiu výskumu.⁷⁸ Treba tiež pripomenúť, že predbežne nie je objasnené, kde

⁷⁵ RADVÁNYI, *Kostol a kláštor sv. Kataríny: príspevok k dejinám františkánskeho kostola a kláštora sv. Kataríny pri Naháči*, s. 25. Hadrián Radváni tvrdil, že Erdődyovská rodinná hrobka sa nachádzala v priestore pri oltári, na ktorom bol drevený krucifix a päť drevených a pozlátených sôch. Vchod do tejto hrobky mal viesť schodmi priamo spred oltára. Vstup bol viditeľný v dĺžke kostola a bol prekrytý štvorcovým kameňom so štyrmi železnými prstencami slúžiacimi na jeho vyzdvihovanie. MATULOVÁ, *Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach*, s 38. M. Matulová, na základe vyššie citovanej informácie, nevedomiac si, že môže ísť o indikovanie niektorého z bočných oltárov, pripustila, že krypta mohla byť v priestore presbytéria.

⁷⁶ MV SR, Štátny archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, škatuľa 137, inv. č. 729/1.

⁷⁷ MNL – OL, Budapest, fond Magyar Kamara Archivuma E 151, Acta eccl. ordinum et monialium, a 12/44 – 45, Franciscanorum Conventus ad Sanctam Catharinam, Dechtice, f. 148, 149, 150, 151 z 31. decembra 1736: „...in Templo Sanctae Catharinae, in quo Corpus suum requiescat, qualibet septimanae duae missa, singula cum Stipendio Triginta Crucifeorum absolvenda ad Aram supra Cryptam, in qua sepelietur, erectam per Patres nostros ordinis Sancti Francisci Reformati, celebrentur...“ Pokyn na sv. omše bol zrejme doslovne prevzatý z testamentu Ladislava Adama Erdődyho, uloženého v Diecéznom archíve Nitrianskeho biskupstva v Nitre, (Seminarium sancti Ladislai Nitriæ 1715 – 1950, fasc. Initium seminarii): § 5: „...in templo sanctae Catharinae in quo corpus meum requiescat, qualibet septimanae duas missa singulas cum stipendio triginta crucigerorum, absolvendas ad aram, supra cryptam in qua sepeliar, erectam...“ Za prístup a možnosť štúdia dokumentu ďakujeme Mons. Viliamovi Judákovovi, nitrianskemu biskupovi, ako i archivárovi ThLic. Martinovi Bošanskému, PhD. Prepris kópie testamentu je publikovaný: Testamentum Ladislai Adami Erdödy, episcopi Nitriensis. In: ĎURČO, Marek – NEMEŠ, Jaroslav (eds.). *Miscellanea ecclesiastica Nitriensia I. Quellen zur Geschichte des Bistums Neutra*. Kraków: Wydawnictwo i Drukarnia Towarzystwo Słowaków w Polsce, 2007, č. 32, s. 354 – 355.

⁷⁸ K lokalizácii a identifikácii krýpt, ako i zoznam pochovaných členov rodiny bližšie: KVENTÁNOVÁ – SLIVKA, *Archeologický výskum Kláštora sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach (krypta 2)*. Výskumná správa z rokov 2013 – 2018. Rukopis.

sa pochovávali samotní františkáni.⁷⁹ Kláštor sv. Kataríny sa stal i nečakaným miestom posledného odpočinku viacerých pútnikov a laických členov kláštora. Podľa záznamov v matrike Dechtíc vieme, že ich pochovával práve dechtický farár. Ich cintorín obohnáný múrikom bol pri Kaplnke sv. Antona.⁸⁰ Iné zdroje poukazujú aj na pochovanie istého Jána z Moravy (†7. 12. 1772, pochovaný 9. 12. 1772) pri Kaplnke Panny Márie Loretánskej.⁸¹ Kaplnky boli lokalizované na lúke severne od kostola a kláštora.⁸²

Záver

Charakter informácií z roku 1856, ktoré sa našli v AGOFM v Ríme, je akýmsi súhrnom podstatných údajov o stave rehole v Uhorsku, kde nechýba ani historický sumár s údajmi o zaniknutých kláštoroch. Zmienky o kláštore, ktoré sa podarilo nájsť, nie sú súčasťou novinkou pre poznanie jeho história. Informácie, ktoré nám poskytujú, sú známe z viacerých iných zdrojov a majú teda skôr potvrzujúci charakter. Je dosť pravdepodobné, že vznikli len ako opis starších, resp. „provinciálnych“ písomností, a teda odzrkadľujú len to, čo obsahoval archív samotného kláštora alebo provincie. Možno uvažovať, že práve *Zozbierané starožitnosti Provincie Panny Márie v Uhorsku Rehole menších bratov sv. Františka*, ktoré začal písat Eugen Kóša⁸³ a pokračovali

⁷⁹ Zoznam františkánov zomrelých a pochovaných na Katarínke na náklade nekrológov spracoval Marián Babirát v štúdiu Význam nekrológov pre poznanie františkánskych dejín (na príklade františkánskeho kláštora na Svätej Kataríne), uverejnenej v zborníku vydanom pri príležitosti 400. výročia založenia kláštora občianskym združením Katarinka (v tlači).

⁸⁰ MATULOVÁ, Kláštor sv. Kataríny pri Dechticiach, s. 49; Archív Rímskokatolíckeho farského úradu v Dechticiach, Kanonická vizitácia z roku 1782 (Battyanyho), s. 41. K lokalizácii kaplniek pozri: HERCEG – KVETÁNOVÁ, Kláštor sv. Kataríny v Dechticiach (Lokalizácia areálu kláštora pomocou historických máp, písomných prameňov a archeologickej prospekcie), s. 55 – 69; WILKEN – WUNDERLICH – STÜMPEL – RABEL – PAŠTEKA – ERKUL – PAPČO – PUTIŠKA – KRAJNÁK – KUŠNIRÁK, Case history: Integrated geophysical survey at Katarinka Monastery (Slovakia), s. 585 – 599.

⁸¹ MV SR, Štátny archív v Bratislave, Zbierka matík, Matrika zomrelých, Dechtice, inv. č. 538, s. 190. Za informáciu dăkujem Mgr. Mariánovi Babirátovi.

⁸² HERCEG – KVETÁNOVÁ, Kláštor sv. Kataríny v Dechticiach (Lokalizácia areálu kláštora pomocou historických máp, písomných prameňov a archeologickej prospekcie), s. 55 – 69; WILKEN – WUNDERLICH – STÜMPEL – RABEL – PAŠTEKA – ERKUL – PAPČO – PUTIŠKA – KRAJNÁK – KUŠNIRÁK, Case history: Integrated geophysical survey at Katarinka Monastery (Slovakia), s. 585 – 599.

⁸³ MV SR, Štátny archív v Bratislave, fond Mariánska provincia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 929; KÓŠA, Eugen. *Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Francisci collectanea*. (1706 – 1774).

Bernard Balogh,⁸⁴ či Anton Štefan Greguška,⁸⁵ mohli poslúžiť ako podklad potrebných údajov. Rovnaké informácie opakuje aj Balasovics v diele *Brevis Historia*, vydanom v roku 1869.

I napriek neúplnosti zachovania spisov v Centrálnom františkánskom archíve v Ríme, treba hľadať perspektívy ďalšieho výskumu archívneho materiálu týkajúceho sa nielen samotného kláštora a Kostola sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach, ale i ďalších františkánskych konventov na území Slovenska či ostatných častiach habsburskej monarchie. Vzhľadom na skúmanie dejín kláštora sv. Kataríny vidíme perspektívu v štúdiu fondov ďalších františkánskych provincií. Zaujímavé by iste bolo sledovať osudy jednotlivých františkánov, ktorí museli v roku 1787 opustiť kláštor na Katarínke. Pramene z prvej polovice 19. storočia by mohli obsahovať ich mená a miesta ich ďalšieho pôsobenia.⁸⁶

Sources of the History of the Franciscan Church of St. Catherine near Dechtice in the Central Franciscan Archive (*Archivio Generale OFM*) in Rome

This study is centred around the historical sources of the dissolved Franciscan monastery of St. Catherine near Dechtice in Slovakia from the Central Franciscan Archive (*Archivio Generale OFM – Ordinis Fratrum Minorum*) in Rome (hereinafter as the AGOFM). The monastery of St. Catherine of Alexandria, also known as "Katarínka", was founded by Kristóf Erdődy in the territory of his estate in 1618. He entrusted it to the Franciscans, the Order of Lesser Brothers of St. Francis, strict observance. It existed until 1786 when it was dissolved at the decision of Joseph II. The AGOFM in Rome might have

⁸⁴ MV SR, Štátny archív v Bratislave, fond Mariánska provicia františkánov 1253 – 1900, inv. č. 930: BALOGH, Bernard. *Fratris Eugenii Kósa Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Patris Nostri Francisci Strictioris Observantiae collectanearum, Patris Secundae...*, Tom. II/2 (1774 – 1808).

⁸⁵ GREGUŠKA, Anton Štefan. *Antiquarii Provinciae Sanctae Mariae in Hungaria Ordinis Minorum Sancti Francisci collectanea* (1808 – 1827). Rukopis.

⁸⁶ Za poskytnutie archívneho materiálu ďakujem pracovníkom Curia generale OFM – Archivio, Via Santa Maria Mediatrice 25, 00165 Roma, Italia. Archívny výskum i samotný príspevok vznikol za podpory: Mellon East – Central European Research Fellowship. American Academy in Rome, Renovabis a Slovenského historického inštitútu v Ríme, so sídlom pri Trnavskej univerzite v Trnave. Špeciálne poďakovanie za pomoc, rady a usmernenia patrí pátrovi Pedroovi Gil Muñozovi OFM, bývalému archívárovi v AGOFM. Za pomoc ďakujem i bratovi Félixovi OFM, bývalému provinciálovi Mariánskej provincie bratovi – Jurajovi Mihályimu, doc. Mgr. Milošovi Marekovi, PhD., Mgr. Mariánovi Babirátovi, Mgr. Martine Orosovej, PhD., Robertovi Hrdlicovi, Eve Sudovej a dobrovoľníkom z občianskeho združenia Katarinka.

contained correspondence and documents from the two centuries of the monastery of Katarínska. However, during the so-called Roman Republic (1798 – 1799) and subsequently during World War II, it was heavily damaged and unfortunately, many older sources, including documents from the 17th and 18th centuries, were not preserved. Nonetheless, there are some, if only brief, mentions concerning the monastery which come from the period following its dissolution – the 19th century. These comments are of a general nature, listing existing but also dissolved monasteries of the Marian province, as well as their conditions at the time. As the monastery of St. Catherine was located within the Marian province, those documents were kept in the fund *Hungaria Mariana 1817–1887* (SK 315). Regarding its history, there is an interesting mention in the files detailing the condition of the Marian province as of 1856, which was issued on the occasion of General Chapter (*Fata et praesens Status Provinciae Sanctae Mariae Hungariae in Capitulo Generali. Romano Anno 1856-to exhibita*). On the list of monasteries of Marian province in 1856, there is also a mention of the dissolved monastery in Katarínska. It provides the following information: the establishment of the monastery, plundering the crypt of the Erdődy family, moving furniture and pieces to Sládkovičovo and a brief evaluation of the then-current condition of the dissolved monastery. The convent of St. Catherine, the virgin martyr, is mentioned here as the ninth one: *The ninth convent was the monastery of St. Catherine, the virgin martyr, which is located high up in the mountains sprinkled by woods, founded by count Kristóf Erdődy in his estate in 1618.*

In contrast, the second part (*Fata et vicissitudines horum Conventum inchoando ab Anno 1708-vo praesens eorum status in symposi*), mentions some events after the dissolution of the monastery: *The convent of St. Catherine, the virgin martyr, experienced a sad fate, when it was dissolved in 1786, and since it had been desolated for a long time, the corpses of Erdődy counts, buried in the crypt, were robbed of all jewellery and valuables, after the tombs (crypts) had been broken (broken open) by despicable (ungodly) people. The desk, organ and benches in the local church were moved to Sládkovičovo, where they decorate the local parish church. Out of all the building that used to be so pretty, only ruins may be seen now.*

However, the archive materials in the AGOFM only focus on the transportation of the pulpit, organ and church benches to the Church of the Assumption of Virgin Mary: *Cathedra, et organum, sicut et scamna huius Ecclesiae ad Diószeg translata ibidem Ecclesiam Parochialem ornant.*

Bernard Balogh also added the floor and paintings from lesser altars. The organ was replaced with a new one as early as the 19th century. The benches and pulpit remained in the church until the 1960s and 1970s but eventually

they were mindlessly thrown out. An imagination of their appearance might be formed only by examining several photographs (Fig. 5, 6, 7). The only item preserved on the premises of the church in Sládkovičovo are the tiles, even though they were replaced with a new flooring. Moreover, in the parish garden and around the church, pieces of square tiles have been preserved, as they were used for another purpose (Fig. 4).

In the Church of Saint Catherine, there also used to be crypts of three noble families, patrons and monastery donors – the Erdődy, Appony and Labšanský families and their relatives. Up to now, two crypts in the church have been discovered by archaeological research teams. After the monastery was dissolved and the last Franciscans left in January 1787, the tombs lost their Franciscan custodians. A record in the AGOFM mentions desecration and damage to the graves stored in the crypt of the Erdődys family in 1793: *The corpses of Erdődy counts, buried in the crypt, were robbed of all jewellery and valuables, after the tombs had been broken (broken open) by despicable (ungodly) people.*

In 1793, the guardian of the monastery, Štefan Hideghéty, assisted by Michal Rusnák and Štefan Neilinger, took advantage of the secluded location of the site and robbed the tomb. They are believed to have opened the tombs and taken valuables. According to other sources, the grave of Gabriel Erdődy (1648 – 1744), bishop of Eger, became the target of tomb raiders, who took his episcopal insignia – a ring, chain, cross and an episcopal staff.

The mentions of the monastery found in the AGOFM in Rome are known from a number of sources and serve more-or-less as a confirmation. It is rather probable that they were created as duplicates of older or “provincial” documents. Despite the fact that the Central Franciscan Archive in Rome was not preserved completely. It is necessary to search for perspectives of further research of the archive material, not only concerning the monastery and Church of Saint Catherine near Dechtice, but also the other Franciscan convents located in the territory of Slovakia or other parts of the Habsburg Monarchy. Indubitably, it would be interesting to follow the fates of individual Franciscans who had to leave the monastery of Katarínka in 1787. Sources from the first half of the 19th century could include their names and the places where they continued to operate.

MAGNI ANIMI AC SCIENTIAE VIRO... K životnému jubileu profesora Jozefa Šimončiča

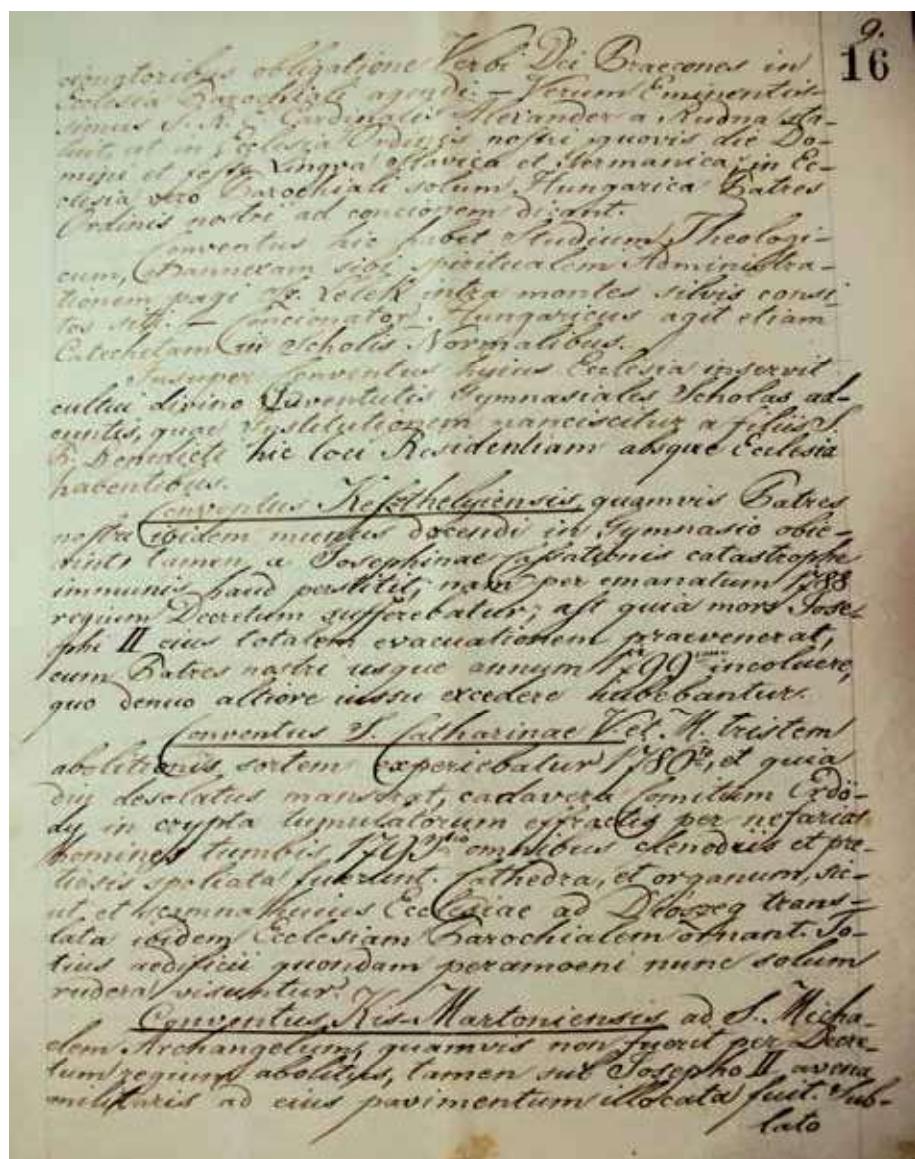
Obrazová príloha

Obr. 1. Kostol
sv. Kataríny
v súčasnosti.
Foto: I. Kvetánová.

Obr. 2. Pohľad na
Kostol *Santa Maria*
in Aracoeli v Ríme,
 sídlo niekdajšieho
 archívu AGOFM
 na obraze Bernarda
 Caneletta: Santa
 Maria d'Aracoeli
 v Szépmuvészeti
 Múzeum, Budapešť.

Obr. 3. Záznam o kláštore sv. Kataríny v súpise kláštorov Mariánskej provincie z roku 1856 v AGOFM v Ríme, fond Hungaria Mariana 1817 – 1887 (SK 315).

MAGNI ANIMI AC SCIENTIAE VIRO... K životnému jubileu profesora Jozefa Šimončiča

Obr. 4a, 4b. Zvyšky dlažby
prevezené z Kataríny
do kostola v Sládkovičove.
Foto: R. Hrdlica,
I. Kvetánová.

MAGNI ANIMI AC SCIENTIAE VIRO... K životnému jubileu profesora Jozefa Šimončiča

Obr. 5. Interiér kostola v Sládkovičove s pôvodnými lavicami z Katarínskej. Foto: Archív Pamiatkového úradu SR v Bratislave, inv. č. T 868.

MAGNI ANIMI AC SCIENTIAE VIRO... K životnému jubileu profesora Jozefa Šimončiča

Obr. 6. Interiér kostola v Sládkovičove s pôvodnými lavicami z Katarínky v roku 1976. Foto: Archív Pamiatkového úradu SR v Bratislave, inv. č. 200 993.

Obr. 7. Kazateľnica v rímskokatolíckom kostole, pravdepodobne z Katarínky. Reprofoto zo štúdie: BUDAY, Peter – RÖSSNEROVÁ, Alžbeta, Rímsko-katolícky kostol Nanebovzatia Panny Márie, 2012, s. 156 – 157.

MAGNI ANIMI AC SCIENTIAE VIRO... K životnému jubileu profesora Jozefa Šimončiča

Obr. 8. Gabriel Erdödy, jágerský biskup, pochovaný na Katarínke.

Obr. 9. Kostol sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach, vstup so schodiskom do krypty 2.
Foto: I. Kvetánová.